

gelukt, dit waar te nemen, zoodat de herkomst van de kersenpitten in het merelnest in het onzekere blijft.

Winschoten.

W. W. SCHIPPER.

Voedsel van den Zeehond. — Bij verschillende personen, zoowel in Zeeland als in het Waddengebied, die uit den vangst van zeehonden een kleine bijverdienste maken, heb ik eens geïnformeerd naar het voedsel dezer dieren. — Uit de ingekomen antwoorden is wel gebleken, dat de *bot* het hoofdbestanddeel hiervan uitmaakt, voornamelijk des zomers. Een keer vond men wel 29 stuks bot in een enkele maag. Soms bemachtigen zij dezen visch uit fuik of want, dat daartoe vernield wordt. — Van de andere platvisschen trof men aan den schar (herfst en winter), terwijl enkele exemplaren buitengaats ook wat schol en tong ('s voorjaars) bemachtigen.

Een voornaam bestanddeel van de voeding onzer noordelijke zeehonden vormt verder ook de voorjaarsARING. Men zegt, dat 1 dier er wel 3—400 uit een net kan kapen(?). Ook de haringfuik is niet veilig voor hen. Hiertegenover staat voor de zuidelijke zeehonden de zalm, waarvan zij niets dan den kop in het net achterlaten.

Tot het herfstvoedsel van den zeehond behoort voorts ook de *paling*, tot een gewicht van $\frac{1}{2}$ K.G. Ook wordt *gul* een enkele maal yermeld.

Volgens onze zegslieden wordt het jong een maand lang door de moeder gezoogd en gebruikt, zoodra het zelf gaat eten, garnalen, krabben e. a. kreeften, later ook spiering en kleine botjes.

En nu de conclusie omtrent de *schade*? De eigenlijke zeevisschen kunnen wij geheel buiten beschouwing laten. De paling speelt een ondergeschikte rol, de zalm ook, wegens de tegenwoordige onbeduidendheid der geheele zalmvisscherij. De Zuiderzeeharing is zóó overvloedig, dat het bestand niet merkbaar door den zeehond kan beïnvloed worden. Resteert dus de *bot*. Ik durf hier geen bepaald oordeel uit te spreken, maar wijs er alleen op, dat o. a. de Zuiderzeevisschers zelf de jonge botjes bij tienduizenden vernielen. Overigens kan ik mij er best indenken, dat deze menschen de zeehonden als hun ernstige concurrenten beschouwen.

Inmiddels staat er op het hoofd van *Phoca vitulina* nog steeds een *premie* van f 3.— per stuk. Bovendien ontvangen de robbenslagers de opbrengst van de huid welke, indien verkoopbaar, in prijs varieert van f 0.45 tot f 3.50, al naar de qualiteit.

Tot welke misbruiken dit premiestelsel aanleiding geeft moge blijken uit de mededeelingen van iemand uit St. Philipsland. Deze persoon houdt zich bezig met het *kweeken* van zeehonden in een oesterput. Ter bestemder tijd worden zij geslacht, traan en huid verkocht en de premie als een zoet extra winstje opgestreken! De goede man weigerde dan ook elke mededeeling omtrent het voedsel van zijn kweekelingen, daar hij dit als een beroepsgeheim beschouwt!

Wordt het waarlijk geen tijd om te breken met dit verderfelijke stelsel, dat jaarlijks aan het Rijk nog f 3000.— kost?

Dr. J. METZELAAR.

Zwarte Sternkolonie op Schouwen? — Doordat ik uw tijdschrift in portefeuille lees, kreeg ik eerst heden de Juni-aflevering onder oogen.

Daarin komt een artikel voor over een Zwarte sternkolonie te Oosterland op Schouwen, welk stukje mij ten zeerste interesseerde, omdat het voorzoover mij bekend, nog nimmer is gelukt, dit vogeltje in kolonies te laten broeden op een kunstmatig aangelegde broedplaats en dan nog in een omgeving, die heelemaal niet past bij dit sterntje van de eenzame moerassen.

Ik vraag me daarom af, is dit zwarte sterntje werkelijk wel de *Hydrochelidon nigra* geweest. Ik vermoed, dat de Heer de Vin wit, zwart heeft genoemd, m.a.w. de gewone vischdief voor de moeraszeezwaluw of zwarte stern heeft aangezien.

Ik grond mijn veronderstelling hierop, dat ik met vrij groote zekerheid weet, dat nog nimmer een zwart sterntje op het eiland Schouwen broedend is aangetroffen, terwijl het cliché bovendien den indruk geeft, dat de vogeltjes, die daar op de weel zitten te broe-